

— obciążenie Królestwa Danii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Począwszy od dnia 1 listopada 2019 r. Dania stosowała praktykę administracyjną, w ramach której nieduńscy przewoźnicy mogą świadczyć kabotażowe usługi autokarowe i autobusowe związane z usługami okazjonalnymi tylko wówczas, gdy są one świadczone w ciągu „siedmiu następujących po sobie dni w miesiącu kalendarzowym”. W ramach tej duńskiej praktyki nieduńscy przewoźnicy nie mogą świadczyć dwóch kabotażowych usług autokarowych czy też autobusowych w Danii w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego, jeśli między tymi przewozami upływa więcej niż jeden tydzień.

Komisja jest zdania, że Dania, stosując tę praktykę administracyjną, która jest sprzeczna z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 561/2006, ogranicza przewoźnikom możliwości kabotażu autokarowego i autobusowego w Danii. W związku z tym Komisja twierdzi m. in., że określony w art. 2 pkt 7 warunek, zgodnie z którym usługi te mają mieć okazjonalny charakter, musi być interpretowany w świetle orzecznictwa Trybunału na temat tymczasowego charakteru usług. Oznacza to, że należy przeprowadzić na potrzeby każdego poszczególnego przypadku ocenę tego, czy dana działalność danego przedsięwzięcia ma tymczasowy charakter. Oceny takiej nie może zastąpić stosowanie zasady, zgodnie z którą dokonywanie dwóch przewozów w miesiącu uznaje się automatycznie za niezgodne z prawem, jeśli między przewozami upływa więcej niż jeden tydzień.

(¹) Dz.U. 2009 L 300, s. 88.

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 24 maja 2023 r. w sprawie T-268/21,
Ryanair/Komisja (Włochy; system pomocy; COVID-19), wniesione w dniu 1 sierpnia 2023 r. przez
Neos SpA**

(Sprawa C-490/23 P)

(2023/C 329/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Neos SpA (przedstawiciele: M. Merola i A. Cogoni, avvocati)

Druga strona postępowania: Ryanair DAC, Komisja Europejska, Blue panorama airlines SpA, Air Dolomiti SpA – Linee aeree regionali Europee

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy braku uzasadnienia na podstawie art. 296 TFUE i art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a także naruszenia prawa w odniesieniu do: i) stosunku między postanowieniami w dziedzinie pomocy państwa a innymi postanowieniami traktatów Unii oraz ii) zakresu obowiązku uzasadnienia spoczywającego na Komisji na podstawie art. 296 TFUE i art. 108 ust. 2 TFUE.

- Sąd nie przedstawił uzasadnienia swego wniosku, że w decyzji Komisji C(2020) 9625 final z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.59029 (2020/N) – Włochy – COVID-19: System odszkodowań dla przedsiębiorstw lotniczych posiadających koncesję wydaną przez władze włoskie (zwanej dalej „sporną decyzją”) Komisja nie przedstawiła uzasadnienia odnoszącego się do kwestii, na jakiej podstawie uznała, że wymóg minimalnego wynagrodzenia jest nierozzerwalnie związany z badanym środkiem pomocy, a jednocześnie, że ów wymóg ten nie jest ściśle związany z celem tego środka.

- Sąd dopuścił się naruszenia prawa w odniesieniu do zakresu obu tych pojęć, krytykując rzekomo sprzeczny charakter uznania elementu środka pomocy jednocześnie za nierozzerwalnie związany z tym środkiem i niezwiązany ściśle z jego celem.
- Sąd dopuścił się naruszenia prawa w odniesieniu do obowiązku uzasadnienia, żądając przedstawienia konkretnej argumentacji w odniesieniu do kwestii, dlaczego element środka pomocy jest, odpowiednio, powiązany z tym środkiem lecz niezwiązany z jego celem.

Zarzut drugi dotyczy przeinaczenia spornej decyzji i naruszenia prawa w odniesieniu do kwestii zakresu obowiązku uzasadnienia spoczywającego na Komisji na podstawie art. 296 TFUE i art. 108 ust. 2 TFUE, naruszenia prawa w odniesieniu do zastosowania art. 56 TFUE w sektorze lotnictwa oraz naruszenia prawa i przeinaczenia spornej decyzji w odniesieniu do kwestii stosunku między art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rzym I⁽¹⁾ a regułami rynku wewnętrznego.

- Sąd przeinaczył sporną decyzję, przyjmując błędnie, że Komisja zbadała zgodność wymogu minimalnego wynagrodzenia jedynie w świetle art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rzym I.
- Sąd błędnie zinterpretował zakres obowiązku uzasadnienia, wymagając, aby Komisja wypowiedziała się w przedmiocie znaczenia art. 56 TFUE w celu dokonania oceny zgodności środka pomocy z rynkiem wewnętrznym.
- Sąd naruszył prawo, uznając, że Komisja nie uzasadniła swej decyzji o niezbadaniu zgodności wymogu minimalnego wynagrodzenia z art. 5 TFUE, gdyż postanowienia tego nie stosuje się w odniesieniu do sektora transportu lotniczego.
- Sąd przeinaczył sporną decyzję i naruszył prawo w odniesieniu do kwestii stosunku między art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rzym I a regułami rynku wewnętrznego, uznając, że Komisja nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia dotyczącego zgodności wymogu minimalnego wynagrodzenia z regułami rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) n r 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. 2008, L 177, s. 6).

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2023 r. – Komisja Europejska/Węgry

(Sprawa C-499/23)

(2023/C 329/20)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

W skardze wniesionej w dniu 4 sierpnia 2023 r. Komisja wnosi do Trybunału o:

1. Stwierdzenie, że ustanawiając procedurę mającą zastosowanie do wywozu surowców i produktów dla przemysłu budowlanego, Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 35, art. 36 i art. 2 ust. 1 TFUE w związku z art. 3 ust. 1 lit. e) TFUE oraz art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego;
2. Obciążenie Węgier kosztami postępowania.